

La febre del **ciment**

L'urbanisme ha estat la dèria de Rita Barberà per deixar la seua empremta en la ciutat, l'objectiu on ha abocat els seus esforços com a alcaldessa durant la seua dècada de poder. Aquest diccionari recull les entrades més importants referents a una expansió constructora que ha mullat el paisatge de València en una pluja d'especulació i ostentació. El nombre d'habitants disminueix, però els edificis es multipliquen, això sí, sempre lluny del degradat centre històric.

Balcó al Mar: Projecte de Rita Barberà per ordenar la façana del port de València i convertir-la en un veritable centre comercial i d'oci a l'estil del Maremàgnum de Barcelona. Problema: el mateix que el del Parc Central, falta de pressupost a causa de les poques inversions de Foment a València.

Cens Municipal: València comptava l'any 1991, quan Rita Barberà guanyà les seues primeres eleccions, 752.900 habitants. Nou anys després, en ple 2000, el cap i casal havia perdut quasi 10.000 habitants, encara que la ciutat no ha parat d'expandir-se urbanísticament.

Ciutat de les Arts i les Ciències: Dissenyada per Santiago Calatrava, és símbol de la modernitat constructora. Aquest projecte refet pel PP sobre la base de l'elaborat pel PSOE pretén arrodonar urbanísticament i ambientalment el vell llot del Túria. L'ha capitalitzat la Generalitat, però s'hi ha sumat l'ajuntament. Més enllà del valor arquitectònic i

del simbolisme, la Ciutat de les Arts i les Ciències és un bon reclam per ampliar València cap al sud-est, amb la monumental avinguda de França. Juntament amb el Palau de Congressos i l'ampliació cap al nord-oest per la pista d'Ademús, és el gran eix de creixement que recull el PGOU. Dos eixos urbanístics, amb habitatges de renda lliure i butxaca capriciosa, que s'han servit d'obres espectaculars per atraure els compradors.

'Desarrollismo': Model de creixement econòmic típic del tardofranquisme, que va engendrar un tipus especial d'expansió urbanística. Els experts comparen el model Rita Barberà amb el *desarrollismo*.

Domínguez, Miquel: Actual regidor d'Urbanisme de l'Ajuntament de València. Vinculat a l'Opus Dei. Fa uns mesos es va trobar immers en un escàndol urbanístic, juntament amb dos regidors més, per la compra d'un solar al barri del Carme. Tenia interessos en la matèria que gestiona.

La Ciutat de les Arts i les Ciències és tot un símbol urbanístic capitalitzat pel PP.

Escribano, Alejandro: Arquitecte. Un dels redactors del PGOU de 1988. Defensor sense pal·liatius de la prolongació de Blasco Ibàñez fins a la mar, amb les expropiacions consegüents del barri del Cabanyal, i també incondicional defensor de l'assentament de la Universitat de València en l'horta de Vera, una de les més antigues de la ciutat, partida ara coneguda com el Campus dels Tarongers. És un viu representant de l'urbanisme que s'ha imposat a València.

Ferrando, Rafael: President de la Confederació Empresarial Valenciana. Constructor.

Habitatges: Hi ha 60.000 habitatges buits en tota la ciutat; més de 6.000 habitatges en construcció; més de 22.000 en plans d'actuació integral adjudicats; uns 4.000 pendents d'adjudicació. I uns 15.000 solars de sol urbà consolidat. Les xifres demostren la febre d'or en matèria d'urbanisme que viu el cap i casal.

Montesinos, Eduard: La història conta que va ser Montesinos, ex-regidor socialista, qui va encunyar la cèlebre màxima "uneix més el ciment que l'accent" per referir-se a la relació entre el PP i UV l'any 1991 quan conformaven equip de govern. Montesinos va saber

sintetititzar en sis paraules el projecte polític de Barberà i dels seus socis.

Palau de Congressos: Dissenyat pel britànic Norman Foster, és el reclam per fer de València una referència del turisme de congressos. Amb una bona acceptació social i millors ingressos, és l'únic projecte del Pla Estratègic de València, que va promoure Barberà a mitjan anys noranta que s'ha acabat i inaugurat. També és el reclam d'un dels eixos de creixement urbanístic més importants de la ciutat: la pista d'Ademús, oficialment coneguda com l'Avinguda de les Corts Valencianes.

Parc de Capçalera: Parc que Barberà vol construir a l'inici del vell llit del Túria, on pretén situar el zoològic i una gran zona verda. Projecte que sempre està en dansa i mai s'executa. L'alcalde ha decidit eliminar-ho una suposada obra d'art, anomenada Esfera Armilar, que pretenia amenitzar aquest parc.

Parc Central: Projecte de soterrament de totes les vies ferroviàries de l'Estació del Nord, per construir en la superfície una gran àrea verda i, evidentment, reordenar tot el seu entorn. Autèntica necessitat de la ciutat de València. Hi ha desenes de protocols, convenis i acords per executar l'obra. L'última notícia: que Foment, la Generalitat i l'Ajuntament hi invertiran 172.000 milions, tot i que encara que no hi ha terminis.

Pla estratègic: Pla que Barberà va llançar a principis dels noranta, on s'engloben tots els grans projectes urbanístics i de creixement del cap i casal. Parc Central, Balcó al Mar, prolongació de Blasco Ibàñez, Parc de Capçalera, Palau de Congressos. Només ha inaugurat per ara el Palau de Congressos. La resta d'obres encara no s'han executat, per falta de pressupost la majoria de vegades. Per això, molts consideren Barberà com la més perfecta "venedora de fum".

PGOU: L'any 1988, l'Ajuntament de València, amb el socialista Ricard Pérez Casado com a alcalde, va aprovar el Pla General d'Ordenació Urbanística,

que ha vehiculat i marcat les línies de creixement urbanístic d'aquests anys. Cert és que Rita Barberà ha fet moltes modificacions parcials, però en essència l'aprovació del PGOU va marcar la tendència. Els constructors afirmen que ja està esgotat. Diuen que en cal un altre.

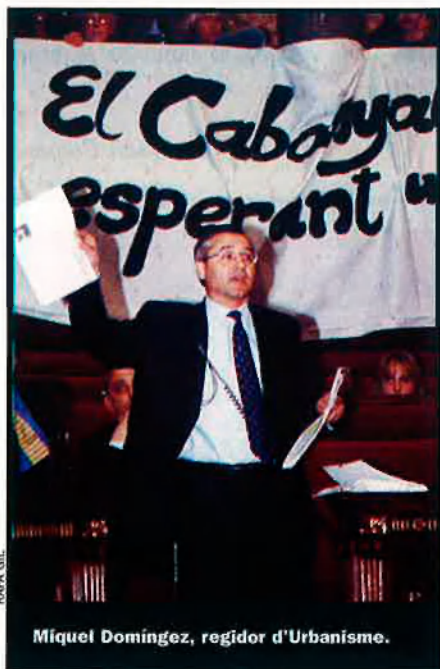
Prolongació de Blasco Ibàñez: Operació urbanística que pretén allargar l'artèria de Blasco Ibàñez fins al mar. Això, comporta que l'obertura de l'avinguda destruesca la trama urbana del poble del Cabanyal, catalogada com a Bé d'Interès Cultural, i amb això la consciència d'un poble. A pesar de les queixes dels veïns, de les protestes ciutadanes, i de la duresa del projecte, Barberà continuarà amb el projecte, perquè en les eleccions de 1999 va augmentar de vots defensant la prolongació. La Conselleria de Cultura li ha donat via lliure.

Salvem: Mobilització ciutadana contra les grans operacions urbanístiques de Rita Barberà, que sota el nom de "salvem" volen posar el crit al cel per denunciar autèntiques decisions urbanístiques de despatx que s'han pres sense tenir en compte l'opinió dels veïns. Han estat al llarg dels darrers cinc anys els autèntics focus de problemes per a l'alcalde, la veritable oposició contra la piconadora urbanística.

Salvem el Pouet ha denunciat la mort d'una de les hortes més antigues del vell continent, la de Campanar, amb la irrupció del ciment per estructurar una illa de luxe enmig de la degradació social que havia assolat aquest barri amb ànima de poble, que fins fa quaranta anys comptava amb alcalde pedani.

Salvem les Lloletes han volgut aturar la construcció d'una urbanització de luxe a la pedania de Massarrojos, enmig d'un paratge amb un encant natural inusitat, al bell mig de l'Horta, sense gaire èxit perquè les màquines ja hi han fet acte de presència.

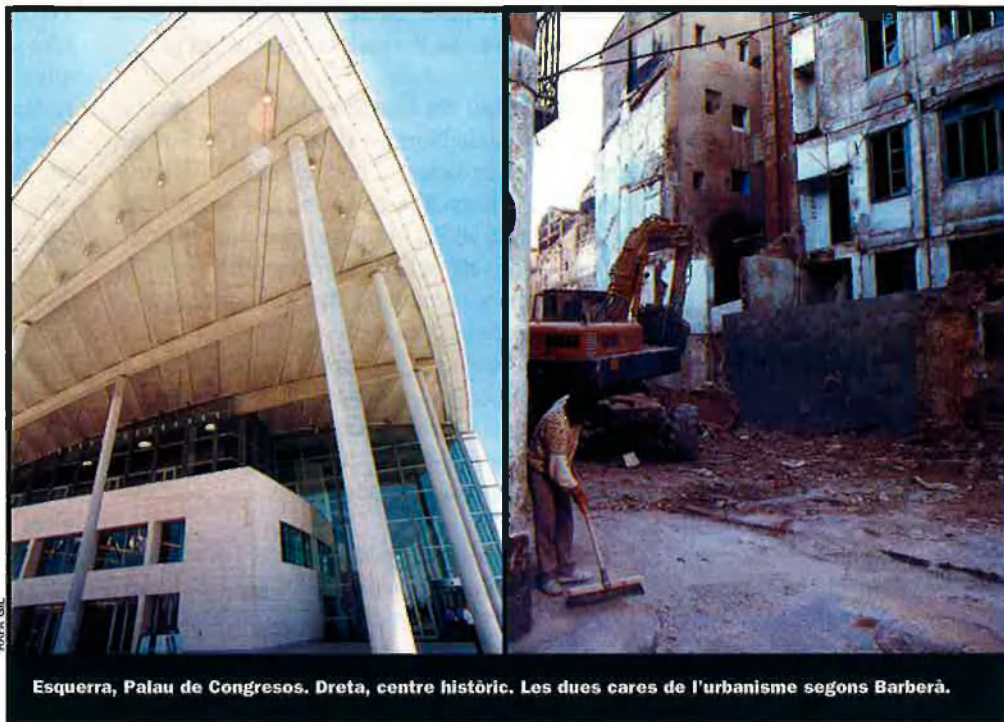
Salvem la Punta ha encapçalat la lluita contra la instal·lació d'una Zona d'Activitats Logístiques (ZAL) a la pedania de la Punta, també reducte hortícola ubicat al costat del port, que trencaria la vida d'aquest barri amb la presència de més

contenedors i camions dels que ja pateixen.

Salvem el Botànic és el "salvem" més veterà. Ha intentat per tots els mitjans aturar la construcció d'un hotel de luxe, de dubtós gust, en el solar de Jesuïtes (Gran Via Ferran el Catòlic amb Passeig de la Petxina); construcció que més enllà de ser molstosa per als veïns, malmetria el Jardí Botànic, situat al mateix costat.

Salvem el Cabanyal ha estat el "salvem" més sorollós. Perquè també la prolongació de Blasco Ibàñez és el projecte urbanístic més dur de tots i afecta més ciutadans, a més de la destrucció d'un patrimoni cultural i històric que és Bé d'Interès Cultural. És el símbol d'oposició contra Barberà.

Esquerra, Palau de Congressos. Dreta, centre històric. Les dues cares de l'urbanisme segons Barberà.

Unió Valenciana: Partit de la dreta radical valenciana que va posar molt d'èmfasi en l'accent lingüístic i en la reacció contra la modernització del País Valencià, mentre bona part dels seus quadres feien negoci amb l'urbanisme. Entre altres, Tàrsilo Piles, durant anys l'home fort dels regionalistes a la ciutat de València. No és una simple anècdota que durant el període de 1991-95, mentre els regionalistes donaven suport a Barberà, la regidoria d'Urbanisme l'osentara UV.

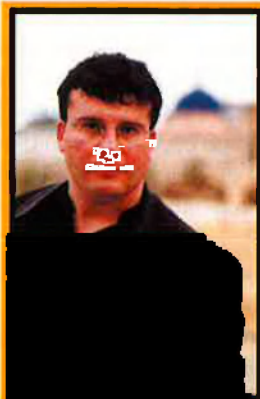
Velluters: També conegut com el barri xino. Ho diu tot. Autèntic focus de de-

gradació urbanística i de marginació social, que necessita una actuació ràpida i efectiva. Velluters és el paradigma, un barri sense serveis, l'autèntic contrast amb la Ciutat de les Arts i les Ciències. Però aquesta deixadesa municipal s'estén a tot el centre històric de la ciutat. El pla institucional de rehabilitació integral del centre històric, pla RIVA, duu anys en marxa, però té un problema: poc pressupost i menys compromís polític per fer del centre un indret atractiu, assequible i còmode per viure. Els constructors denuncien que no hi ha prou flexibilitat urbanística per traure el centre històric de l'atzucac en què es troba.

A això cal afegir que la ciutat no para d'expandir-se cap a fora, fent inútil qualsevol intent de recuperar aquests barris.

ZAL: Zona d'Activitats Logístiques, projectada dins de l'ampliació del Port de València per fer-lo més competitiu a escala mediterrània i aconseguir el lideratge. És una reclamació del teixit productiu valencià. Afecta greument l'horta i la pedania de la Punta. Rita Barberà està convençada d'executar aquesta obra.

Joan Colomer

Vicent, 37 anys
Sueca

**Sóc d'Esquerres, Republicà.
Sóc del País Valencià
i tu?**

www.esquerres.org/paivalencia
tlf. 96 351 04 08

València
DIARI ELECTRÒNIC INDEPENDENT
València
DIARI ELECTRÒNIC INDEPENDENT
www.vilaweb.com/valencia